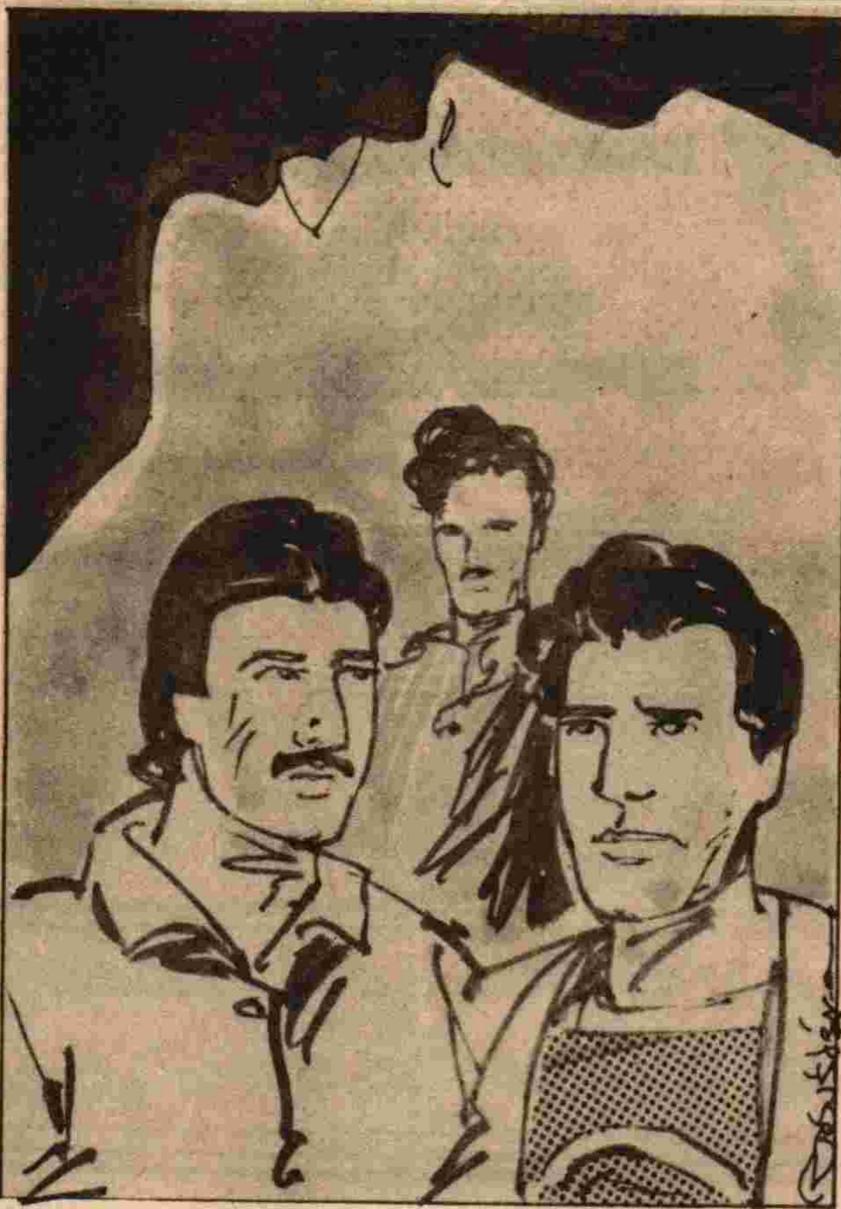

“రేవోల్ ఎన్ని రకాలున్నాయో తెలిసేలా చేస్తాను డియ్యూ కురు రికివాళ” స్ట్రోమ్లూ షూ తొడుక్కుంటూ ప్రకటించాడు హార్ల.
 “సిల్లీ, అదేమన్నా రోడ్ మీద సోయే అమ్మాయి భుజం గిల్లడ మనుకున్నావా” తేలిగ్గా అన్నాడు కులకర్ణి.
 “నా మాట నేను నిజం చేసి చూపించినపుడు తెలుస్తుంది. అది మధ్య చెప్పిందాని కంటే ఈజీ అని” సడనుగా అన్నాడు హార్ల.
 “అర్యా వీరియన్?” అడిగాడు కులకర్ణి.
 “య్యూ... క్యాయిల్” హార్ల జవాబిచ్చాడు.
 “హార్లా! డోంట్ బి ఎస్టుపిడ్.. డియ్యూగారమ్మాయి అమల కేవలం డియ్యూ డాలరే కాదు. కాబోయే బి.పి.ఎస్. ఆఫీసర్. ఆ సంగతి తెల్సా నీకు” వారించాడు రాన్.
 “ఎవీ బెల్?” అడిగాడు హార్ల.
 “శ్రీ తపుజెండ్ బక్స్” కులకర్ణి చెప్పాడు.
 “డవ్... రావు ఈజ్ మీడి యేటర్” ఉత్సాహంగా అన్నాడు హార్ల.
 కులకర్ణి, హార్ల వెరి మూడు వేల రూపాయిలు రావు దగ్గర డిపాజిట్ చేశారు. ఆ విధంగా ఇంజనీరింగ్ చదివే ఆ ముగ్గురు విద్యార్థుల మధ్య బెల్ ఖాయ మయింది.
 * * *
 సీ షోర్... ఉదయం అయిదు గంటలు.
 అమల జాగింగ్ చేస్తూ ముందుకు సాగిపోతోంది. ఆమెకు కొద్ది దూరంలో వెనుకే ఫాలో అవుతున్నాడు హార్ల, కులకర్ణి, రాన్. అప్పటికి వాళ్ళ మధ్య సందేం కుదిరి అయిదు నిమిషాలు అవుతుంది.
 “కవ్ విల్ మీ అండ్ తెల్స్ ఎంజాయ్ ది హేపెనింగ్” చెప్పాడు హార్ల కాస్త వేగం

ది బెల్

సెంచుతూ.
 “హార్లా! నా మాట విను స్ట్రీజ్. ఇద్దరూ ఎక్కడా ఆయిపోండి. ఇంత డెంజరస్ టాస్క్ మనకు వద్దు” రావు మాటలు ఇంకా పూర్తి కాలేదు. హార్ల వడివడిగా వెళ్ళి అమలను ఆపేశాడు.
 రాన్ తో పాటు కులకర్ణి గుండె కూడా ఒక ఒకా కొట్టుకుంది. తనీ బెల్ కాసి సారపాలు చేశాడా? హార్ల మొండితనం తనకు తెలింది కాదు. ఇప్పుడు ఏం చేస్తాడో, ఏమో చెప్పరాని ఉత్కంఠ అనుభవిస్తున్నట్టు అంత చల్లటి గాలిలోనూ అతడి ముఖంపై ఆవిర్భవించిన స్వేద బిందువులు స్పష్టం చేస్తున్నాయి.
 “నేను సారవడకపోతే మీరు అమల... డియ్యూగారమ్మాయి కదూ” అంటున్నాడు హార్ల- కులకర్ణి, రాన్ అక్కడికి చేరుకునేసరికి.

“ఎక్” చెప్పింది అమల.
 “మీరు హిందూ కాలేజి స్టూడెంట్ కరండి. మీ నేటివ్ స్టేట్ మచిలీపట్నం. ఆఫ్కోర్స్ మాడీ ఆ ఊరే!” చెప్పాడు హార్ల.
 “అవును” అందామె కాస్త విదావంగా.
 కులకర్ణిని, రావుని పరిచయం చేశాడామెకు. ఆయోమయ స్థితిలో “హాలో” అన్నారొద్దరూ.
 “మా పూరికి వెందిన అమ్మాయి బి.పి.ఎస్. ఆఫీసర్ కావడం నాకు గర్వంగా ఉందండి. మన దేశంలో లేడి సోలిసీటీర్ల అవసరం ఎంతయినా వుంది. ముఖ్యంగా మహిళల నమస్కలు మరో మహిళ ఆయితేనే అర్థం చేసుకోగలదు. రెండేళ్ళ క్రితం... వీకటిపడ్డాక కాలేజి ఫంక్షన్ మంచి తిరిగి వస్తున్న మా కజిన్ ఓ

దుర్మార్గుడి మాతుకానికి బలయి సోయి మాయిసైడ్ చేసుకున్న ప్సడు మీ లాంటి లేడి ఆఫీసర్ అక్కడ వుండి వుంటే ఆ క్రూక్ ఈ రోజు బయట తిరగగలిగేవాడే కాదు” హార్ల కంఠంలోని జీరకూ, అతడి కళ్ళలో వ్యర్థంగా మెరిసిన తడికీ విచలితురాలైంది అమల.
 “సారీ” అంది మెల్లగా.
 హార్లకు అసలు కజిన్వే లేరని తెలిసిన కులకర్ణి, రాన్ మాత్రం వోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి చూడడం మినహా మరేమీ చెయ్యలేకపోయారు.
 “మీరు శ్రీలవై జరిగే అత్యాచారాలను ముఖ్యంగా అరికట్టాలని వా కోరిక. ఈ బుక్ మీకేమయినా ఉపయోగపడుతుందేమో చూడండి...”
 తన బ్రాక్ మాల్ అప్సర్ లోంచి ఓ మాంచి ఫారిన్ బుక్ తీసి అమలకు ఇస్తూ అన్నాడు హార్ల. ఆ పుస్తకం చూస్తూనే ముందు షాక్ కొట్టినట్టుయి బిగు మకు పోయింది కులకర్ణి, ఆ తర్వాత రావు.. ‘శ్రీ తపుజెండ్ బక్స్ గాన్’ అను కుంటూ.
 ఇంతకూ ఆ పుస్తకం పేరు “వేరియన్ టైప్స్ ఆఫ్ రేవ్స్ అండ్ వా లూ ప్రాటెస్ట్ ఇల్” (వివిధ రకాల రేవలు, వాటి మంచి రక్షించుకొను విధాన ములు.)
 “తప్పకుండా” అంటూ ఆ బుక్ తీసుకుని రిఫర్ చేస్తూ “బై” చెప్పేసి వెళ్ళిపోయింది అమల.
 అతడే కనుక నైపుణ్యంగా కజిన్ మరియు ఆమె రేవ్ అనే కథ వినిపించకపోయినట్టుయితే అలాంటి పుస్తకం ప్రొద్దుటే తెచ్చి ఇచ్చినందుకు షూలో (చెప్పలేవు గనుక) నాయగొట్టుండేది అమల.
 అట్టహాసంగా వచ్చుతూ “ఏం బాస్... డియ్యూ కురురికి రేవోల్ ఎన్ని వెరైటీ లున్నాయో తెలిసి నట్టేనా” అన్నాడు హార్ల. వీరసంగా తలూపాడు కులకర్ణి.
 — పి.వి. సునీల్
 కుమూర్